

ROK-C 9 Niedziela zwykła

Łk 7, 1-10

Gdy Jezus dokończył swoich mówi do ludu, który się przystuchiwał, wszedł do Kafarnaum. Sługa pewnego setnika, szczególnie przez niego ceniony, chorował i bliski był śmierci. Skoro setnik postyszał o Jezusie, wysłał do Niego starszą żydowską z prośbą, żeby przyszedł i uzdrowił mu sługę. Ci zjawili się u Jezusa i prosili Go usilnie: „Godzien jest, żebyś mu to wyświadczył, mówili, kocha bowiem nasz naród i sam zbudował nam synagogę”. Jezus przeto wybrał się z nimi. A gdy był już niedaleko domu, setnik wysłał do Niego przyjaciół z prośbą: „Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abys wszedł pod dach mój. I dlatego ja sam nie uważałem się za godnego przyjść do Ciebie. Lecz powiedz słowo, a mój sługa będzie uzdrowiony. Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: Idź, a idzie, drugiemu: Chodź, a przychodzi, a mojemu studze: Zrób to, a robi”. Gdy Jezus to usłyszał, zadziwił się i zwracając się do tłumu, który szedł za Nim, rzekł: „Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu”. A gdy wysłani wrócili do domu, zastali sługę zdrowego.

1Zaufanie do słów Chrystusa

Setnik z dzisiejszej Ewangelii uwierzył, że wystarczy słowo Jezusa, aby dokonał się cud uzdrowienia. Powiedział słowa, które powtarzamy podczas Eucharystii: **Panie, nie trudź się, bo nie jestem godzien, abys wszedł pod dach mój (...), lecz powiedz słowo, a mój sługa będzie uzdrowiony.** Pan Jezus wypowiedział na temat postawy tego setnika słowa pochwały: **Powiadam wam: Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu.** Jesteśmy uczniami Chrystusa, a to znaczy, że mamy znać Jego słowa i słowom tym ufać. O naszej przynależności do Chrystusa zdecydował fakt przyjęcia chrztu świętego. Prawie wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w wieku niemowlęcym. Nie byliśmy więc świadomi tego, co się dokonuje. Nie mieliśmy wpływu na decyzję naszych rodziców. Jednakże z upływem czasu, w okresie dorastania, mieliśmy obowiązek stawania się coraz bardziej świadomymi uczniami Jezusa Chrystusa. Aby być uczniem Chrystusa, muszę podjąć świadomą i dobrowolną decyzję, jak setnik z dzisiejszej Ewangelii, by do Niego przyjść, by otworzyć się na Jego słowo i Jego działanie. Chcę, by Chrystus był i moim Mistrzem i moim Nauczycielem. Co to oznacza? Być uczniem Chrystusa, to znaczy wiązać się nie tylko z Jego nauką, ale przede wszystkim z Jego Osobą. Uczeń Chrystusa to ktoś, dla kogo w hierarchii wartości Bóg zajmuje zawsze pierwsze miejsce. To ktoś, dla kogo Słowo Boże jest godne najwyższego zaufania. Uczeń Chrystusa i w sobie, i w innych odrzuca to, co grzeszne, co egoistyczne; to, co odgradza od Boga, co człowiekowi przeszkadza kochać i Boga, i bliźniego. Jezus do tych, którzy co słuchają Jego słów i wierzą w nie, powiedział: **Jeśli trwacie w nauce mojej, jesteście prawdziwie moimi uczniami (J 8, 31).**

Konsekwencją trwania w nauce Chrystusa, jest podjęcie pewnych zobowiązań, jak również złożenie wpływającej z przyjętych zobowiązań ofiary. Są wśród nas chrześcijan tacy, którzy chcą iść za Chrystusem, ale nie chcą poddać się wszystkim Jego wskazaniom. Wybierają ze słów Chrystusa to, co nie wymaga wysiłku i samozaparcia. Czasem odrzucają niektóre przykazania, zarówno Boże, jak i kościelne. Trudno im zrozumieć słowa Chrystusa o wybaczeniu czy też przyjęciu i realizowaniu przykazania o miłości nieprzyjaciół. A Chrystus wyraźnie powiedział: **Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali (J 13, 35).**

Bycie uczniem Chrystusa zakłada coraz większe doskonalenie siebie i innych. Wymaga to ciągłej formacji, a dotyczy to zarówno osób duchownych, jak i osób świeckich. Osiągnięciu takich zamierzeń służą programy formacyjne różnych grup kościelnych. Wielkim dobrem takiej pracy formacyjnej jest to, że odbywa się ona właśnie w grupach. Oznacza to, że każde nowe doświadczenie wiary jest równocześnie wpisane w doświadczenie życiowe członków takiej grupy.

Stawajmy się coraz lepszymi uczniami Chrystusa, którzy znają Jego słowa i ufają im, jak setnik, który powiedział: **Powiedz tylko słowo, a mój sługa będzie uzdrowiony.** A Jezus o tej postawie powiedział: **Tak wielkiej wiary nie znalazłem nawet w Izraelu.**